

Dysleksja – informacje dla rodziców cz. I

Na temat dysleksji w ostatnich latach powstało wiele publikacji. Dodam, że często napisanych fachowym językiem, nie zrozumiałym często dla ludzi, którzy nie zetknęli się wcześniej z tym problemem. Kto odpowiada za rozpoznanie dysleksji? To pytanie trudne, na które nie ma gotowej odpowiedzi jednak osobą, która ma największe szanse ją rozpoznać jest nauczyciel, wychowawca. Zadanie rodziców polega na pracy z dzieckiem według wskazówek udzielonych przez specjalistę. Są jednak fakty, o których rodzice dzieci dyslektycznych powinni wiedzieć.

Czy istnieje granica wieku, od którego można rozpoznać dysleksję?

- Niektórzy specjaliści przeprowadzają testy przesiewowe już wobec dzieci trzyletnich. Wynika to z faktu, że w wieku przedszkolnym dzieci mogą zdradzać już pewne objawy dysleksji, nie można jednak na tej podstawie uzyskać pełnej diagnozy. Dzieci można wówczas zaliczyć do „grupy podwyższonego ryzyka”, jednak testy należy przeprowadzić po raz kolejny, kiedy dziecko osiągnie wiek szkolny.

Jakie są objawy dysleksji?

Już w wieku przedszkolnym można na podstawie objawów określić czy dziecko jest w „grupie ryzyka” czy też nie? Na jakie zachowania rodzice powinni zwrócić szczególną uwagę?

Wiek przedszkolny:

- zapominalstwo
- problemy z mową
- problemy z zapamiętywaniem liter i odwrotne ich zapisywanie
- problemy z koordynacją ruchową
- wolny czas reakcji
- mylenie podobnie brzmiących słów
- niechęć do nauki słów, liter i dźwięków, czytania
- gubienie przedmiotów
- problemy z przepisywaniem wyrazów
- problemy z kolorowaniem obrazków
- słaba organizacja materiałów

Młodszy wiek szkolny

- niechęć do czytania i słaba płynność
- problem z podziałem wyrazów na sylaby i głoski
- problemy z pisownią wyrazów
- mylenie słów podczas czytania i zastępowanie ich innymi słowami

W starszym wieku szkolnym dochodzą także inne problemy

- kłopoty z zachowaniem
- problemy z koncentracją
- frustracja

Wiek młodzieńczy

- poleganie na innych osobach w celu uniknięcia kompromitacji
- długi czas przeznaczony na wykonywanie zadań związanych z pisaniem i czytaniem
- niezadowolenie z siebie

Obserwacja

Aby pomóc dziecku dyslektycznemu należy przy pomocy obserwacji określić jaki sposób nauki i koncentracji jest preferowany przez nasze dziecko. Na podstawie tej wiedzy będzie można zorganizować jak najbardziej efektywny program pomocy. W tej kwestii ważna jest współpraca pomiędzy domem i szkołą do której uczęszcza dziecko. Na co warto zwrócić uwagę podczas obserwacji

Koncentracja uwagi

- długość koncentracji – by dostosować optymalny czas ćwiczeń
- warunki, w jakich ona się zwiększa – by wykorzystać je do nauki
- co rozprasza uwagę – by wyeliminować te czynniki

Język

- umiejętność wyrażania swoich uczuć i myśli
- przekazywanie informacji
- pomyłki i błędy wymowy

Rozumienie

- co pomaga z zrozumieniu informacji – by móc się tym posłużyć podczas nauki
- jakie polecenia są najbardziej zrozumiałe – słowne czy pisemne

Czytanie

- preferowany sposób czytania – cichy czy głośny
- błędy popełniane podczas czytania – w celu ich wyeliminowania

Motywacja

- sposoby zwiększania motywacji
- w jaki sposób dziecko odnosi się do nauki
- co najbardziej motywuje dziecko do nauki

Samocena

- ćwiczenia, w których wykazuje się dużą pewnością siebie
- ćwiczenia, w których wykazuje się małą pewnością siebie
- pewność siebie w innych sytuacjach

Najlepszy sposób zdobywania wiedzy

- słuchowy

- wzrokowy
- ćwiczenia słownikowe
- doświadczenia
- dotykowy
- poprzez różne zmysły